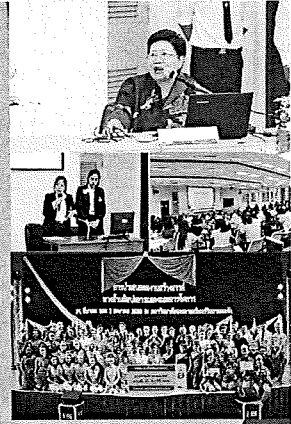
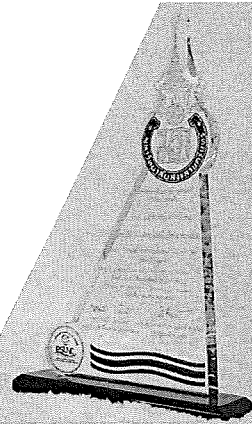

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ม.อ. ตรัง วิจัย
ประจำปี 2560

*“วิจัยก้าวหน้าใหม่
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”*

Sharing and Inspiring
for Sustainable Development

PSUNC

PSU
TRANG
National
Conference
on Research
across Disciplines
2017

PSU Trang National Conference on Research
across Disciplines 2017

ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตตรัง

www.psunc.trang.psu.ac.th

สารบัญ

คำนำ.....	III
สารบัญจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.....	XV
สารบัญจากรองอธิการบดีวิทยาเขตตรังมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง.....	XVII
สารบัญจากคณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง.....	XIX
การประชุมวิชาการระดับชาติ ม.อ. ตรัง วิจัย ประจำปี 2560.....	XXI
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการวิพากษ์ผลงานวิจัย บทความวิชาการ และผลงานสร้างสรรค์.....	XXV
ประวัติวิทยากรพิเศษ.....	XXVII
กำหนดการประชุมวิชาการระดับชาติ ม.อ. ตรัง วิจัย ประจำปี 2560.....	XXXIII

ผลงานวิจัย

1. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ/การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง
 - 1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการ
โรงแรมดิไอวาเลยจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....5
ผู้วิจัย: ธารกรณ์ ศรีทธา สุชาดา นามตาปี และรัตนพร ชัยด้วง
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยคาปี
 - 1.2 การวิเคราะห์อิทธิพลของความพึงพอใจในงานต่อความสุขในการทำงานของพนักงานประจำ
โรงแรมแกรนด์โอลิเวอร์.....19
ผู้วิจัย: ณิชูกานต์ บิลหมัด รัฐศาสตร์ คงไชย และดร.อรพินท์ บุญสิน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
 - 1.3 คุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....29
ผู้วิจัย: เนตรชนก สมบุญ ณิชูพล หลานวงศ์ และกนกพร ขุนศรี
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยคาปี
 - 1.4 การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.....43
ผู้วิจัย: เอกภพ เอกสมทราเมษฐ์ และนพดล ไทวิชยกุล
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
 - 1.5 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเคลื่อนไหวค่าเงินบาทไทย53
ผู้วิจัย: สุขญา เกกะนันท์ และธิดาทิพย์ ป่านโรจน์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - 1.6 วัฒนธรรมองค์การและสิ่งแวดล้อมองค์การที่มีผลต่อความผูกพันองค์การของบุคลากร
เทศบาลตำบลลาดชะโด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....63
ผู้วิจัย: ปฐมาภรณ์ บำรุงผล และผศ.ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงษ์กิจญ โญ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สารบัญ (ต่อ)

การถือครองที่ดิน การทำไร่ นาสวนผสมและการเข้าถึงการช่วยเหลือเกษตรกรของรัฐบาล:	
กรณีศึกษาเปรียบเทียบการนำนโยบายลดต้นทุนการเพาะปลูกไปปฏิบัติในจังหวัดศรีสะเกษ	
พระนครศรีอยุธยาและพัทลุง.....	465
ผู้วิจัย: ธนพันธ์ ไถ่ประกอบทรัพย์ กัญญาภัทร เพชรร่วง และสุรสิทธิ์ ยันตะบุตร คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
6.6 การศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานและคุณลักษณะในการปฏิบัติงาน ที่มีผลต่อการสร้างแรงจูงใจของ	
ข้าราชการและพนักงานสังกัดหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดตรัง.....	
477	
ผู้วิจัย: ชนิดาภา แซ่หลี่ และหยาดพิรุณ นาชัยสินธุ์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	
6.7 การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชนจากการจัดการพื้นที่และการท่องเที่ยวในพื้นที่บางกะ	
เจ้า อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ.....	
493	
ผู้วิจัย: อติริยาภรณ์ สิงหศิริ และดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรีสารสนเทศ	
6.8 ความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของ	
เด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ในกรุงเทพมหานคร.....	
505	
ผู้วิจัย: ณรงค์ศักดิ์ ใจเจริญ และดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	
6.9 ความคิดเห็นและความต้องการต่อการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชนบางตลาดพัฒนา 1	
ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี.....	
515	
ผู้วิจัย: โชติรส สุขโชติ และดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	
6.10 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี.....	
525	
ผู้วิจัย: อภัสรา ชวานาใต้ และดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี	

7. สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

7.1 The Different Ways of Judgement in Thailand's Got Talent and Britain's Got Talent.....	535
Researcher : Noppamat Jarojwang Naruenat Nanon and team	
Faculty of Commerce and Management, Prince of Songkla University, Trang Campus	
7.2 Fast Food across Cultures: A Variety of McDonald's in Advertising.....	545
Researcher : Jirayu yodwian Phomirat and team	
Faculty of Commerce and Management, Prince of Songkla University, Trang Campus	

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการวิพากษ์ผลงานวิจัย บทความวิชาการ และผลงานสร้างสรรค์

- 1. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรจันทร์ ศิริโชติ
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิจิตรธรรมรส
คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ดร.นุชชรา พึ่งวิริยะ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ดร.นฤบาล ยมะคุปต์
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
- 2. กลุ่มสาขาวิชาการตลาด**

รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล สุขบท
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์
สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ดร.ปิยะนุช ปรีชานนท์
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
- 3. กลุ่มสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวรา สุวรรณพิมล
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
ดร. สมยศ โอง์เคลือบ
ภาควิชาการท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 4. กลุ่มสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปภัศร์ชกรณ์ อารีย์กุล
โครงการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนต์ศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง
ดร.ศิริกานต์ ชูเชิด
สำนักวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ดร.จิรวัดน์ แทนทอง
คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
- 5. กลุ่มสาขาวิชาการบัญชี/การเงิน**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ บุญนเนตร
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดร.ปัญญา สัมฤทธิ์ประดิษฐ์
บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

6. กลุ่มสาขาวิชาการจัดการรัฐกิจและวิสาหกิจ/การบริหารรัฐกิจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามณี ตระกูลมุกดา

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ดร.ปาริฉัตร ตู้ดำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ดร.ดนุวัศ สุวรรณวงศ์

โครงการจัดตั้งวิทยาเขตสตูล มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ดร.ปิ่นณพงค์ วงศ์ณาศรี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช

7. กลุ่มสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราพร เขียมคำนวน

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑาภรณ์ ภารพ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

8. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดงและการจัดการ

รศ.ดร.ชมนาด กิจจันทร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ม.ราชภัฏสวนสุนันทา

อาจารย์วันทนี ม่วงบุญ

ศิลปินแห่งชาติ นาฏศิลป์หญิงผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โขน-ละคร สำนักการสังคีต กรมศิลปากร

ผศ.ดร.อนุกุล โรจนสุขสมบูรณ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณกฤษฎี ชัยศิลป์บุญ

ผู้จัดการบริษัท กฤษฎีทีม ออร์แกนไนเซอร์ แอนด์ เพอร์ฟอร์มเม้นส์

ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการแสดงและการจัดการธุรกิจการแสดง

คุณวิชัย สวัสดิ์จีน

ผู้จัดการฝ่ายการแสดง โรงละคร โคลอสเซียม ไซท์ พัทยา จำกัด ผู้กำกับของโรงละคร

ความคิดเห็นต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ในกรุงเทพมหานคร

Opinions towards Social Welfare Management on Education for Development and Support Autistic Children's Quality of Life in Inclusive Education Provision Schools in Bangkok

ณรงค์ศักดิ์ ใจเจริญ¹

Narongsak Jaijaroen¹

ดร.รุ่งทิพย์ จันทรธนะกุล²

Rungtip Jantanakul²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะออทิสติกที่ศึกษาอยู่ใน 3 โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในกรุงเทพมหานคร (purposive sampling) ทางโรงเรียนดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับผู้ปกครองและได้กลับคืนมาทั้งหมด 101 ชุด ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติกร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาในด้านการจัดการเรียนร่วมมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$) รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ($\bar{X}=4.43$) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนร่วม ($\bar{X}=4.37$) และด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง ($\bar{X}=4.37$) ด้านการคัดแยกเด็กก่อนเข้าเรียน ($\bar{X}=4.33$) และด้านการจัดการอาคารสถานที่ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.19$) นอกจากนี้ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เช่น การขาดบุคลากรที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการคัดแยกเด็กก่อนเข้าเรียน เด็กปกติบางคนไม่ยอมรับการเรียนร่วมกับเด็กออทิสติก และผู้ปกครองไม่มีเวลาในการดูแลลูกอย่างเพียงพอ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะเพื่อที่จะช่วยแก้ไขปัญหา ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติกอันจะเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกต่อไป

คำสำคัญ : สวัสดิการสังคม, การศึกษา, การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม, เด็กออทิสติก

¹ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
Department of Public Administration, Faculty of Management Science, Silpakorn University,
Phetchaburi Information Technology Campus, E-mail: tippyprogress@gmail.com

² สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
Department of Public Administration, Faculty of Management Science, Silpakorn University,
Phetchaburi Information Technology Campus, E-mail: tippyprogress@gmail.com

Abstract

The objectives of this research are 1) to study opinions of autistic children's parents towards social welfare management on education of autistic children in inclusive education provision schools in Bangkok 2) to study problems and obstacles in social welfare management on education of autistic children in inclusive education provision schools in Bangkok, and 3) to study the way to solve problems and obstacles in social welfare management on education of autistic children in inclusive education provision schools in Bangkok. The research is a quantitative research by using the questionnaires to collect data from autistic students' parents whose children study in 3 inclusive education provision schools in Bangkok. Teachers helps to distribute the questionnaires to the parents and get them back 101. The research uses purposive sampling. Statistics used to analyze data are frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The results show that the parents' opinions indicates that the management on education of autistic children in inclusive education provision schools is the most important which has the highest mean ($\bar{X}=4.56$), followed by personnel ($\bar{X}=4.43$), pedagogy measurement and evaluation ($\bar{X}=4.37$), parents' cooperation ($\bar{X}=4.37$), children grouping ($\bar{X}=4.33$), and the least means is building and place management. Besides, problems and obstacles that happen in inclusive education provision; for example, there are not enough knowledgeable and expert teachers for grouping children before entrance to school, some normal children do not accept to study with autistic children, and some parents have little time to take care their children. Furthermore, parents provide some suggestions to solve problems, promote, and develop inclusive education provision of autistic children that will enhance their quality of life in the future.

Keywords: Social Welfare, Education, Inclusive Education Provision School, Autistic Children

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบันประเด็นเกี่ยวกับผู้พิการทางสมองหรือออทิสติกมีแนวโน้มที่จะได้รับความสนใจมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากจำนวนของผู้ป่วยออทิสติกในระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ในสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 2007 มีประชากรที่เป็นออทิสติกอยู่ประมาณ 1.5 ล้านคน เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งประเทศแล้วมีอัตราส่วนสูงกว่า 1:100 (Autism Society of America, 2007; อ้างถึงใน อาพร ตรีสุน, ม.ป.ป.) เช่นเดียวกับในรายงานของสมาคมออทิสซึมแห่งชาติ (National Autism Society) ของประเทศอังกฤษพบว่า มีอัตราส่วนถึง 1:100 (The National Autistic Society, 2008; อ้างถึงใน อาพร ตรีสุน, ม.ป.ป.) สำหรับประเทศไทยนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ในจำนวนประชากรของประเทศไทย 65 ล้านคนมีประชากรกลุ่มออทิสติกประมาณ 6 ใน 1,000 คิดเป็นร้อยละ 0.60 ของประชากรทั้งหมด หรือประมาณ 650,000 คน อีกทั้งผลการสำรวจประชากรไทยที่ประสบปัญหาความพิการด้านออทิสติก ความบกพร่องทางการเรียนรู้และสมาธิสั้น พบว่ามีกลุ่มคนออทิสติกประมาณ 372,000 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 หรือประมาณ 6 คน ต่อประชากร 1,000 คน ในปี พ.ศ. 2553 (ชูศักดิ์ จันทยานนท์, 2553; อ้างถึงใน ปวีดาโพธิ์ทอง, สุพัตรา จันทรสุวรรณ, สุนทรี ขะชาตย์, สาวลักษณ์ แสนฉลาด, 2557)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาข้อความในมาตรา 1 ของคำปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948 คำปฏิญญาแห่งฟีลาเดลเฟียของไอแอลโอ ปี ค.ศ. 1944 ที่กล่าวไว้ว่า “มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน” เป็นการยืนยันในหลักการที่ว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นชาติพันธุ์ การถือหลักความเชื่อหรือมีเพศใดก็ตาม มีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการเพื่อคุณภาพชีวิตและการพัฒนาด้านจิตวิญญาณภายใต้หลักเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการได้โอกาสที่เท่าเทียมกันทั้งสตรีและบุรุษ คนปกติหรือคนพิการให้ได้รับโอกาสและความสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมทุกระบบ (สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ, 2549: 20; อ้างถึงใน สุรพล กาญจนะจิตราและคณะ, 2556) สำหรับประเทศไทยก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบการศึกษาที่เชื่อมโยงการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันในรูปแบบของการศึกษาตลอดชีวิต (สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, 2554) ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติกร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา โดยการเข้าไปศึกษาและเก็บข้อมูลจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โรงเรียนพญาไท และโรงเรียนพินุลประชาสรรค์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาและการอบรมแก่เด็กออทิสติกและนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนาแนวในการพัฒนาศักยภาพแก่นักออทิสติกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาที่เป็นการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาที่เป็นการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในเขตกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาที่เป็นการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรค ต่อการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาที่เป็นการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ทำให้ได้แนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในเขตกรุงเทพมหานคร

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ได้ทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับเด็กออทิสติก กล่าวคือ เด็กออทิสติก หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติในการรับรู้และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น และมีความผิดปกติในการเรียนรู้ และใช้ภาษาในการสื่อสารซึ่งภาษาที่ใช้แตกต่างจากเด็กทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด รวมทั้งความผิดปกติทางอารมณ์และพฤติกรรม โดยความผิดปกติทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายใน 30 เดือนแรกของชีวิต และมีสาเหตุจากความผิดปกติทางด้านกายภาพ เนื่องจากหน้าที่ของสมองบางส่วนทำงานผิดปกติ (พัศตราภรณ์ พุทธิพงษ์, 2551) และการวิจัยได้ใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม โดยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดการสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายคำว่า “สวัสดิการสังคม” (Social Welfare) ว่าเป็นระบบการจัดการบริการทางสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไขปัญหา การพัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมและตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสมเป็นธรรมและให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับและการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ (ทวีคุณ มาลาภรณ์, 2548)

นอกจากนี้ การวิจัยทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการบริการสังคมด้านการศึกษาซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติสำหรับเด็กออทิสติก โดยแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเป็นการรวมเด็กพิเศษไว้กับเด็กปกติในด้านเวลา ด้านการเรียนการสอน และด้านสังคมภายใต้พื้นฐานการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งการปรับตัวทางสังคม เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ตรงและสามารถพัฒนาตนเองไปให้ได้มากที่สุด (วาริ ธิระจิตร, 2541; อ่างถึงใน ธนวัฒน์ คำลือ, 2547) ทั้งนี้โครงการเรียนร่วมจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่

1. กระทรวงศึกษาธิการต้องพร้อมที่จะสนับสนุนโครงการ
2. ควรจัดอบรมครูผู้สอน
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรยอมรับหลักการเรียนร่วม
4. บุคลากรในโรงเรียนต้องยินดีที่จะร่วมมือ
5. ชุมชนในท้องถิ่นต้องพร้อมที่จะสนับสนุน
6. นักเรียนในโรงเรียนปกติควรยอมรับเด็กพิเศษที่มาเรียนร่วม และ
7. ผู้ปกครองทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษควรให้ความร่วมมือ

นอกจากนี้การวิจัยยังได้ใช้แนวทางการจัดการศึกษาของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ที่ถูกนำมาใช้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของกระทรวงศึกษา ทั้งนี้หลักการแนวคิดโครงสร้างซีท (SEAT) เป็นการปฏิบัติการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยการจัดการทั้งระบบในโรงเรียน ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไป สภาพแวดล้อมทางกายภาพและบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอนและเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไปได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคล และเพื่อช่วยให้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมได้พัฒนาการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ (เบญจจา ชลธารันนท์, 2546; อ่างถึงใน ชญาภากรณ์ ภิญากรณ์, 2557)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีภาวะออทิสติกที่มีการศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา โรงเรียนพญาไท และโรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์ จำนวน 101 คน และใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ค่าความถี่/Ox- ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา สำหรับเกณฑ์มาตรฐานการแปลความหมายในการพิจารณาค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ประมาณค่าของ เบสต์ (Best, 1978; อ่างถึงในบุญฤทธิ์ นิยมพิมล, 2548) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นและความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นและความพึงพอใจมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นและความพึงพอใจปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นและความพึงพอใจน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นและความพึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพรับจ้างหรือพนักงานบริษัท และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท
2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองถึงระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติกร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาพบว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติกร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาในด้านการจัดการเรียนร่วมมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$) รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ($\bar{X}=4.43$), ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนร่วมและด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง ($\bar{X}=4.37$), ด้านการคัดแยกเด็กก่อนเข้าเรียน ($\bar{X}=4.33$) และด้านการจัดการอาคารสถานที่ที่น้อยที่สุด ($\bar{X}=4.19$) ตามลำดับ ยิ่งไปกว่านั้นใน 6 ด้านของการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติกร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ในด้านรูปแบบการคัดแยกเด็กก่อนเข้าเรียน ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับคณะกรรมการคัดแยกเด็กควรมีการประชุมวางแผนในการคัดแยกเด็กมากที่สุด ($\bar{X}=4.41$) รองลงมาคือ โรงเรียนควรมีการอบรมให้ความรู้ในการใช้เครื่องมือและการวินิจฉัยการคัดแยกเด็กกับคณะกรรมการคัดแยกเด็ก ($\bar{X}=4.32$) และให้ความสำคัญกับโรงเรียนควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการคัดแยกเด็กน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.25$) ในด้านการจัดการเรียนร่วม ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับครูผู้สอนให้ความรัก ความเข้าใจ เอาใจใส่เด็กออทิสติกอย่างถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X}=4.63$) รองลงมาคือ ครูผู้สอนมีการส่งเสริมให้เด็กออทิสติกรู้จักช่วยเหลือตนเองอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.61$) และให้ความสำคัญกับครูผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมเด็กออทิสติกและเด็กปกติเข้าใจและช่วยเหลือเกื้อกูลกันน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.49$) ในด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนร่วม ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับครูผู้สอนที่มีการปรับพฤติกรรมและจัดบันทึกความก้าวหน้าของพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากที่สุด ($\bar{X}=4.41$) รองลงมาคือ ครูผู้สอนที่มีการบันทึกพฤติกรรมของเด็กออทิสติกทั้งในและนอกห้องเรียน ($\bar{X}=4.38$) และให้คะแนนโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเด็กออทิสติกน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.31$) ในด้านการจัดการอาคารสถานที่ ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับโรงเรียนที่มีสภาพอาคารและสถานที่เหมาะสมกับการเรียนของเด็กออทิสติก ($\bar{X}=4.33$) รองลงมาคือ โรงเรียนที่จัดให้มีสถานที่ในการทำกิจกรรมร่วมกันของเด็กปกติและเด็กออทิสติก ($\bar{X}=4.24$) และให้ความสำคัญกับโรงเรียนที่จัดให้มีห้องเรียนเสริมวิชาการสำหรับเด็กออทิสติกน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.09$) ในด้านบุคลากร ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียนที่ยอมรับและให้ความช่วยเหลือเด็กออทิสติกมากที่สุด ($\bar{X}=4.46$) รองลงมาคือ ครูผู้สอนที่ได้รับการฝึกให้มีความรู้ในการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติก ($\bar{X}=4.44$) และผู้ปกครองให้ความสำคัญกับผู้บริหารที่ให้การสนับสนุนการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติกน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.38$) และในด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับเรื่องผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมกับทางโรงเรียน ($\bar{X}=4.54$) และผู้ปกครองที่ให้ความสำคัญกับเรื่องผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีความเข้าใจในสิทธิทางการศึกษาที่เด็กออทิสติกได้รับเทียบเท่ากับเด็กปกติที่น้อยที่สุด ($\bar{X}=4.09$)

3. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติกพบว่า ในด้านการคัดแยกเด็กก่อนเข้าเรียน พบว่าผู้เชี่ยวชาญด้านการคัดแยกเด็กมีน้อยเกินไป เด็กบางคนมีอาการไม่มาก อาจจะรู้ได้ค่อนข้างยาก จึงต้องใช้ความรู้และความสามารถมากในการพิจารณาเด็ก รวมทั้งผู้คัดแยกไม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างถูกต้องและขาดทักษะกับประสบการณ์ ทำให้การคัดเลือกเด็กไม่ตรงวัตถุประสงค์และทำให้จัดการเรียนไม่เหมาะสม สำหรับอุปสรรคที่พบก็คือ ผู้ปกครองยังไม่ยอมรับความช่วยเหลือจึงไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการคัดแยกเด็ก ในด้านการจัดการเรียนร่วม พบว่าผู้ปกครองมีความเป็นห่วงว่าเด็กปกติอาจจะไม่ยอมรับเพื่อนที่เป็นออทิสติกและกังวลว่าเด็กออทิสติกจะถูกแกล้งหรือ โดนรังแก ตลอดจนเด็กออทิสติกจะเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กปกติ นอกจากนี้การเรียนร่วมกับเด็กปกติในบางครั้ง เด็กออทิสติกจะมีปัญหาในการเข้ากลุ่มหรือแบ่งกลุ่มทำงานกับเด็กปกติ ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนร่วม พบว่าครูผู้สอนอาจจะมีความรู้ ความสามารถไม่เพียงพอหรือขาดประสบการณ์และขาดเครื่องมือวัดที่เหมาะสม ส่งผลให้การวัดผลและการประเมินผลการเรียนร่วมเกิดความผิดพลาด ในบางกรณีพบว่าอารมณ์ของเด็กขณะทำการวัดและการประเมินอาจทำให้การวัดเกิดคลาดเคลื่อน เช่น ร้องไห้ โมโห หรือขาดความไว้วางใจครูผู้สอน ในด้านการจัดการอาคาร สถานที่พบว่า บางโรงเรียนมีห้องน้ำชำระและมีจำนวนไม่เพียงพอ ในด้านบุคลากร พบว่าส่วนใหญ่ของผู้ปกครองจะมีความเห็นตรงกันว่าโรงเรียนมีบุคลากรที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านเด็กออทิสติกน้อยมากซึ่งไม่เพียงพอต่อการสอนและการดูแลเด็กออทิสติก ตลอดจนมีบุคลากรบางคนกลัวว่าตนเองจะไม่สามารถสอนหรือฝึกฝนเด็กได้ มีหน้าข้าราชการบางคนยังเข้าใจว่าเด็กออทิสติกเป็นเด็กปัญญาอ่อนที่ไม่สามารถพัฒนาได้ และในด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคสำคัญคือ ผู้ปกครองขาดความรู้และความเข้าใจในการเรียนรู้ของเด็กออทิสติกและไม่เปิดใจยอมรับว่าลูกตนเองเป็นเด็กออทิสติก นอกจากนี้ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนได้มากเท่าที่ควรเพราะผู้ปกครองต้องทำงานจึงไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานและไม่มีเวลาสอนการบ้านลูกด้วย

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขการจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติก พบว่า ในด้านการคัดแยกเด็กก่อนเข้าเรียน เด็กออทิสติกจะมีระดับความรุนแรงของโรคแตกต่างกัน ดังนั้นโรงเรียนควรคัดแยกเด็กให้เหมาะสมกับกลุ่มของเด็กเพื่อให้การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องกับปัญหาของเด็กแต่ละกลุ่ม รวมถึงการปรับพฤติกรรมของเด็กแต่ละกลุ่มด้วย นอกจากนี้ โรงเรียนควรทำความเข้าใจกับผู้ปกครองก่อนและให้ความรู้แก่ผู้ปกครองก่อนทำการคัดแยกเด็ก เพื่อให้ผู้ปกครองร่วมมือ ยอมรับและกล้าที่จะเปิดเผยความจริงให้โรงเรียนทราบ เพราะครูและโรงเรียนจะได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาลูกและสามารถช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้อย่างถูกวิธี ในด้านการจัดการเรียนร่วม ครูควรอธิบายให้เด็กปกติเข้าใจและยอมรับเด็กออทิสติกเข้าไปอยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ ในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนร่วม ครูผู้สอนและโรงเรียนควรมีการสอนเสริม โดยเน้นเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวันเช่น เลขพื้นฐานที่ไม่ยาก สอนไปจนกว่าเด็กจะเข้าใจและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงควรลดการประเมินผลในวิชาที่เด็กออทิสติกไม่ถนัด นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลการเรียนร่วม เพื่อดูว่าเด็กออทิสติกอ่อนวิชาอะไรโดยพิจารณาเป็นรายบุคคล แล้วจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมให้ในภายหลัง หรือเพื่อหาความถนัดหรือความสามารถของเด็กออทิสติกซึ่งจะได้ถูก

พัฒนาต่อไป ในด้านการจัดการอาคารสถานที่ โรงเรียนควรมีการจัดการพื้นที่ที่ชัดเจนสำหรับเด็ก ออกทิสติกเพื่ออำนวยความสะดวกและเพื่อความปลอดภัยในการดูแลและควบคุมเด็ก ตลอดจนควรจัดให้มีสถานที่ที่ฝึกกระตุ้นพัฒนาการในทุกๆ ด้าน เช่น การใช้กล้ามเนื้อในด้านต่างๆ เป็นต้น ในส่วนของห้องเรียน ควรมีแสงสว่างที่เพียงพอเพราะเด็กออทิสติกบางคนมีปัญหากลัวความมืดและที่แคบ และควรจัดตำแหน่งที่นั่งในห้องเรียนให้เหมาะสม นอกจากนี้ โรงเรียนควรมีอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย เช่น อุปกรณ์ในการปีนป่าย ห่วงยางและระบบการทรงตัว เป็นต้น รวมทั้งอุปกรณ์ในการฝึกฝนเด็กออทิสติกให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ในด้านบุคลากร ผู้บริหารควรดำเนินการจัดจ้างบุคลากร (ครู + ครูผู้ช่วย) เพิ่มขึ้น โดยต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจพฤติกรรมของเด็กกลุ่มนี้ นอกจากนี้บุคลากรที่เกี่ยวข้องควรผ่านการประเมินความพร้อมด้านความรู้ ทักษะคิด แนวทางการดูแลรักษาปฏิบัติต่อเด็กในเบื้องต้น เพื่อที่จะสามารถปรับพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละสถานการณ์ นอกจากนี้สำหรับบุคลากรเดิม โรงเรียนควรจัดการอบรมให้ความรู้ เทคนิคในการดูแลเด็กพิเศษหรือการใช้จิตวิทยาในการดูแลเด็กพิเศษ เป็นต้น และในด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง โรงเรียนควรจัดให้มีการประชุมร่วมระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอนเพื่อที่จะหาทางแก้ไขร่วมกัน โดยควรจัดประชุมมากกว่า 2 ครั้งต่อปี รวมถึงการจัดอบรมควรให้ความรู้ในวันปฐมนิเทศพร้อมคู่มือสังเกตพฤติกรรมลูกและควรปรับทัศนคติที่มีต่อเด็กออทิสติกให้เป็นในเชิงบวก อาจทำให้การยอมรับของผู้ปกครองในเรื่องพฤติกรรมของลูกที่เป็นปัญหากลายเป็นเรื่องธรรมดาที่อาจเกิดขึ้นได้และยอมให้ความร่วมมือเพิ่มมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นโรงเรียนควรให้ความรู้และอธิบายเกี่ยวกับเด็กออทิสติกเพื่อให้ผู้ปกครองของเด็กปกติเปิดใจยอมรับและช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ รวมทั้งอนุญาตให้ลูกของตนเองคบกับเด็กกลุ่มนี้ได้ ยิ่งไปกว่านั้นโรงเรียนควรจัดการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองตั้งแต่การปฐมนิเทศในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้ผู้ปกครองสังเกตเด็กเองและบันทึกพฤติกรรมขณะอยู่บ้าน รวมทั้งให้ครูประจำชั้นสังเกตและพัฒนาพฤติกรรมขณะอยู่ที่โรงเรียน และทำการบันทึกลงในกระดาษการบ้านเพื่อเป็นการสื่อสารระหว่างทางบ้านและโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้เกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน โดยค่อย ๆ ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยในส่วนของความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติกร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษา พบว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็กออทิสติกร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาในด้านการจัดการเรียนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนร่วมและด้านความร่วมมือของผู้ปกครอง ด้านการคัดแยกเด็กก่อนเข้าเรียนและด้านการจัดการอาคารสถานที่ ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองมีความเห็นว่าโรงเรียนและบุคลากรสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพของเด็กออทิสติกได้มากกว่าตัวผู้ปกครองเองที่ไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กออทิสติกและยังต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่มีเวลาที่จะดูแลลูกได้อย่างเต็มที่ จึงต้องการจะส่งบุตรเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมซึ่งมีความพร้อมในหลายๆ ด้าน อย่างไรก็ตามผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชฎากานต์ ภิญญากรณ์ (2557) เรื่อง “การศึกษารูปแบบการจัดบริการสังคมด้านการศึกษาของเด็กพิเศษและศึกษาแนวทางการจัดบริการสังคมด้านการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ” ซึ่งทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กพิเศษโดยพบว่า ระดับความสำคัญของรูปแบบการจัดการศึกษาของเด็ก

พิเศษร่วมกับเด็กปกติในสถานศึกษาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยในด้านการจัดการเรียนร่วมและด้านบุคลากรมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการคัดแยกเด็ก ด้านการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนร่วม ด้านอาคารสถานที่ และด้านความร่วมมือของผู้ปกครองน้อยที่สุด กล่าวคือ ถึงแม้ว่าการให้ความสำคัญกับสองลำดับแรก (ด้านการจัดการเรียนร่วมและด้านบุคลากร) จะเหมือนกันแต่ในด้านอื่นๆ ที่เหลือมีลำดับที่แตกต่างกัน.

2. ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรบางคนกลัวว่าตนเองจะไม่สามารถสอนหรือฝึกฝนเด็กได้ มีหน้าซ้ำครูบางคนยังเข้าใจว่าเด็กออทิสติกเป็นเด็กปัญญาอ่อนที่ไม่สามารถพัฒนาได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนิลบล ทูรานุกาพ (2540) เรื่อง “การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ” ที่พบว่า ทศนคติของบุคลากรที่มีต่อการจัดการศึกษาพิเศษเป็นอุปสรรคที่ทำให้การดำเนินงานไม่ได้ผลเท่าที่ควร คือบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจ และเห็นว่าการศึกษาสำหรับเด็กพิการควรจัดตั้งเป็นโรงเรียนเฉพาะจะได้ผลมากกว่าจัดในรูปแบบเรียนร่วม

บทสรุป

งานวิจัยนี้ได้้นำแนวคิดเกี่ยวกับเด็กออทิสติก การจัดสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา รวมถึงแนวทางการจัดการศึกษาของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) มาเป็นกรอบแนวคิดและแนวทางในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการจัดการเรียนร่วมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากรและให้ความสำคัญกับด้านการจัดอาคารสถานที่น้อยที่สุด นอกจากนี้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นถึงปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติกในด้านต่างๆ และเสนอแนะแนวทางที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนร่วมของเด็กออทิสติกได้รับการพัฒนาอันจะเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของเด็กออทิสติกต่อไปในภายภาคหน้า

เอกสารอ้างอิง

- ชญาภาณดี ภิญญากรณ์. (2557). รูปแบบการจัดบริการสังคมด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของเด็กพิเศษ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ทวีคุณ มาลาภรณ์. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรชุมชน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ชนวัฒน์ คำลือ. (2547). การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษด้านการเรียนการสอน และสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของโรงเรียนกาวิละวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นิลบล ทูรานุกาพ. (2540). การประเมินโครงการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- บุญฤทธิ์ ฉิมพิมล. (2548). การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพความเป็นจริงในการเข้ารับการศึกษาของนักเรียนในศูนย์ศิลปาชีพบางไทร ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาศิลปาจารย์, นครปฐม.
- ปวีดา โพธิ์ทอง, สุพัตรา จันทร์สุวรรณ, สุนทรี ชะชาตย์, และสาวสัทภณณ์ แสนฉลาด. (2557). การศึกษาภาวะสุขภาพของเด็กออทิสติก ความรู้และความเครียดของผู้ดูแลเด็กออทิสติก ที่ได้รับบริการจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 5 จังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี, 25(28), 26-40.
- พัสดราภรณ์ พุทธิพงษ์. (2551). ผลการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีต่อพัฒนาการเด็กออทิสติก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สุรพล กาญจนจิตรรา และคณะ. (2557). โครงการการศึกษาการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2559, จาก <http://dep.go.th/th/publishdocument>.
- สุวิธิตา จรุงเกียรติกุล และคณะ. (2557). การประเมินผลการดำเนินงานการศึกษาในระบบตามอัธยาศัยของสำนักงาน การศึกษานอกระบบ ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://www.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/26022/22067>.
- อาพร ตรีสุร. (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์). ออทิสติกเรื่องนี้ควรต้องรู้. [แผ่นพับ]. ขอนแก่น: ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์.